

Publicerad 2019-07-31 11:10 av Black raven

Kolibrins sökande

Drivved du mitt hjärta som duvor ruvar. Mellan dimman och demoner ekoxbagge myser i skogens glänta. Att gigantisk självuppoftning i dina ögons tårar diamanter ur mossan gro. Fjäril på väg mot flamingons evighet. Hyperventilerar mellan sorgen och smärtan. Vi som trodde vitsippor på äng av kolibrins sökande efter nektar var livet. Len som honung du vilsna vargflock. Frenetiskt jag klamrar mig fast vid självömkans sjö, ett rop på hjälp, men allt tyst, ensamt, svart. Där skator följer dig med blicken. Jag saknar dig som jag saknar mig själv. Om du blott en gnista av hopp skulle mina dagar ej vara så dramatiska och nätter ej så oroliga. Men i skeppets loggbok havet jag ser i själens lagun. Du drömmer dig bort bland romantisk löjtnantshjärta och fuchsians försiktiga smekande dun. Äventyr bland våra minnen snöns drottning mina vingklippta vingar leder mig hem. Hem till dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten